

UNIVERSITY OF
CAMBRIDGE

CLASSICAL TRIPOS Part IB

Thursday 7 June 2007 9 to 12

Paper 2

ALTERNATIVE PASSAGES FOR TRANSLATION FROM
GREEK AUTHORS

Answer all the questions.

Use a separate booklet for each Section.

The Examiners will give equal weight to each Section.

*Write your number (not your name) on the cover-sheet of each
Section booklet.*

**Candidates who do not write legibly may find themselves at a grave
disadvantage.**

STATIONERY REQUIREMENTS

8 Page Booklets x 2

Rough Work Pad x 1

Tags

SPECIAL REQUIREMENTS

None

**You may not start to read the questions
printed on the subsequent pages of this
question paper until instructed that you
may do so by the Invigilator**

SECTION A

Translate:

A1 *A litigant complains that his opponent's speech has proved nothing; what is more, he has wrongly tried to stir up prejudice against women serving as wet-nurses.*

νῦν δὲ τούτων μὲν ἀπέδειξεν οὐδέν, λελοιδόρηκε δ', ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, οὐδέν ὅ τι οὐ. τοῦτο γὰρ ἐστὶν ὁ συκοφάντης, αἰτιᾶσθαι μὲν πάντα, ἐξελέγξαι δὲ μηδέν. ἐπεὶ κάκεινο περὶ τῆς μητρὸς εἴρηκεν, ὅτι ἐτίθουσεν. ἡμεῖς δ', ὅθ' ἡ πόλις ἡτύχει καὶ πάντες κακῶς ἔπραττον, οὐκ ἀρνούμεθα τοῦτο γενέσθαι· ὃν δὲ τρόπον καὶ ὧν εἴνεκ' ἐτίθουσεν, ἐγὼ σαφῶς ὑμῖν ἐπιδείξω. μηδεὶς δ' ὑμῶν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δυσχερῶς ὑπολάβη· καὶ γὰρ νῦν ἀστὰς γυναῖκας πολλὰς εὐρήσετε τιθουούσας, ἅς ὑμῖν καὶ κατ' ὄνομα ἐὰν βούλησθ' ἐροῦμεν. εἰ δέ γε πλούσιοι ἦμεν, οὐτ' ἂν τὰς ταινίας ἐπωλοῦμεν, οὐτ' ἂν ὅλως ἦμεν ἄποροι. ἀλλὰ τί ταῦτα κοινωνεῖ τῷ γένει; ἐγὼ μὲν οὐδὲν οἶμαι. μηδαμῶς, ὧ ἄνδρες δικασταί, τοὺς πένητας ἀτιμάζετε (ἰκανὸν γὰρ αὐτοῖς τὸ πένεσθαι κακόν), μηδέ γε τοὺς ἐργάζεσθαι καὶ ζῆν ἐκ τοῦ δικαίου προαιρουμένους.

DEMOSTHENES LVII 34–6

ταινία, ἡ: headband, ribbon

A2 *A former slave, instructed by Xenophon, negotiates a truce between Greeks and barbarians.*

ἐνθα δὴ προσέρχεται Ξενοφῶντι τῶν πελταστῶν ἀνὴρ Ἀθήνησι φάσκων δεδουλευκέναι, λέγων ὅτι γινώσκοι τὴν φωνὴν τῶν ἀνθρώπων. καὶ οἶμαι, ἔφη, ἐμὴν ταύτην πατρίδα εἶναι· καὶ εἰ μὴ τι κωλύει, ἐθέλω αὐτοῖς διαλεχθῆναι. Ἄλλ' οὐδὲν κωλύει, ἔφη, ἀλλὰ διαλέγου καὶ μάθε πρῶτον τίνες εἰσίν. οἱ δ' εἶπον ἐρωτήσαντος ὅτι Μάκρωνες. Ἐρώτα τοίνυν, ἔφη, αὐτοὺς τί ἀντιτετάχεται καὶ χρήζουσιν ἡμῖν πολέμιοι εἶναι. οἱ δ' ἀπεκρίναντο Ὅτι καὶ ὑμεῖς ἐπὶ τὴν ἡμετέραν ἔρχεσθε. λέγειν ἐκέλευον οἱ στρατηγοὶ ὅτι οὐ κακῶς γε ποιήσοντες, ἀλλὰ βασιλεῖ πολεμήσαντες ἀπερχόμεθα εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἐπὶ θάλατταν βουλόμεθα ἀφικέσθαι. ἡρώτων ἐκεῖνοι εἰ δοῖεν ἂν τούτων τὰ πιστά. οἱ δ' ἔφασαν καὶ δοῦναι καὶ λαβεῖν ἐθέλειν. ἐντεῦθεν διδόασιν οἱ Μάκρωνες βαρβαρικήν λόγχην τοῖς Ἕλλησιν, οἱ δὲ Ἕλληνες ἐκείνοις Ἑλληνικὴν· ταῦτα γὰρ ἔφασαν πιστὰ εἶναι· θεοὺς δ' ἐπεμαρτύραντο ἀμφοτέρω.

XENOPHON *Anabasis* IV 8

πελταστής, οὐ ὄ: (in plural) light troops

ἐρωτήσαντος: supply αὐτοῦ

Μάκρωνες, οἱ: a people of Pontus

χρήζω: want

[TURN OVER

SECTION B

Translate:

B1 *Telemachus reproaches Penelope for telling the bard to stop singing about the Trojan War.*

τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα·
 “μῆτερ ἐμή, τί τ' ἄρα φθονέεις ἐρήηρον ἀοιδὸν
 τέρπειν ὄππῃ οἱ νόος ὄρνυται; οὐ νύ τ' ἀοιδοὶ
 αἴτιοι, ἀλλὰ ποθι Ζεὺς αἴτιος, ὅς τε δίδωσιν
 ἀνδράσιν ἀλφηστῆσιν ὅπως ἐθέλησιν ἐκάστω.
 τούτῳ δ' οὐ νέμεσις Δαναῶν κακὸν οἶτον ἀεΐδειν·
 τὴν γὰρ ἀοιδὴν μᾶλλον ἐπικλείουσ' ἄνθρωποι,
 ἢ τις ἀκουόντεσσι νεωτάτῃ ἀμφιπέληται.
 σοὶ δ' ἐπιτολμάτῳ κραδίη καὶ θυμὸς ἀκούειν·
 οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς οἶος ἀπώλεσε νόστιμον ἡμᾶρ
 ἐν Τροίῃ, πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι φῶτες ὄλοντο.
 ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα τὰ σ' αὐτῆς ἔργα κόμιζε,
 ἰστόν τ' ἠλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
 ἔργον ἐποιχεσθαι. μῦθος δ' ἀνδρεσσι μελήσει
 πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί· τοῦ γὰρ κράτος ἔστ' ἐνὶ οἴκῳ.”

HOMER *Odyssey* I 354–359

ἀλφηστής, οὔ ό: grain-eating

οἶος, η, ον: alone

οἶτος, ου ό: lot, fate

ἀμφιπέλομαι: to come round (of sounds)

ἠλακάτη, ης ή: distaff

B2 *Orestes anxiously watches Tyndareos approaching.*

- ΧΟ. καὶ μὴν γέροντι δεῦρ' ἀμιλλᾶται ποδι
 ὁ Σπαρτιάτης Τυνδάρεως, μελάμπεπλος
 κουρᾶ τε θυγατρὸς πενθίμῳ κεκαρμένος.
- ΟΡ. ἀπωλόμην, Μενέλαε· Τυνδάρεως ὅδε
 στείχει πρὸς ἡμᾶς, οὐ μάλιστ' αἰδῶς μ' ἔχει
 εἰς ὄμματ' ἐλθεῖν τοῖσιν ἐξειργασμένοις.
 καὶ γάρ μ' ἔθρεψε σμικρὸν ὄντα, πολλὰ δὲ
 φιλήματ' ἐξέπλησε, τὸν Ἀγαμέμνονος
 παῖδ' ἀγκάλαισι περιφέρων, Λήδα θ' ἄμα,
 τιμῶντέ μ' οὐδὲν ἦσσον ἢ Διοσκόρῳ
 οἷς, ὦ τάλαινα καρδία ψυχὴ τ' ἐμή,
 ἀπέδωκ' ἀμοιβὰς οὐ καλὰς. τίνα σκότον
 λάβω προσώπῳ; ποῖον ἐπίπροσθεν νέφος
 θῶμαι, γέροντος ὀμμάτων φεύγων κόρας;

EURIPIDES *Orestes* 456–469

ἀμιλλάομαι: to hasten eagerly

κεκαρμένος from κείρομαι: to cut off one's hair

πένθιμος, η, ον: in mourning

ἀγκάλη, ης ἡ: arm

τιμῶντε = dual

[TURN OVER

B3 Either (a)

ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἴξον ἔυρρειὸς ποταμοῖο,
 Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,
 ἔνθα διατμήξας τοὺς μὲν πεδίονδε δίωκε
 πρὸς πόλιν, ἧ περ Ἀχαιοὶ ἀτυζόμενοι φοβέοντο
 ἧματι τῷ προτέρῳ, ὅτ' ἐμαίνετο φαίδιμος Ἔκτωρ·
 τῇ ῥ' οἳ γε προχέοντο πεφυζότες, ἠέρα δ' Ἥρη
 πίτνα πρόσθε βαθεῖαν ἐρυκέμεν· ἡμίσεες δὲ
 ἐς ποταμὸν εἰλεῦντο βαθύρροον ἀργυροδίνην.
 ἐν δ' ἔπεσον μεγάλῳ πατάγῳ, βράχε δ' αἰπὰ ῥέεθρα,
 ὄχθαι δ' ἀμφὶ περὶ μεγάλ' ἴαχον· οἳ δ' ἀλαλητῶ
 ἔννεον ἔνθα καὶ ἔνθα, ἐλισσόμενοι περὶ δίνας.
 ὡς δ' ὄθ' ὑπὸ ῥίπῃς πυρὸς ἀκρίδες ἠερέθονται
 φευγέμεναι ποταμόνδε· τὸ δὲ φλέγει ἀκάματον πῦρ
 ὄρμενον ἐξαίφνης, ταὶ δὲ πτώσσουσι καθ' ὕδωρ·
 ὡς ὑπ' Ἀχιλλῆος Ξάνθου βαθυδινήεντος
 πλήτο ῥόος κελάδων ἐπιμιξ ἵπων τε καὶ ἀνδρῶν.

HOMER *Iliad* XXI 1–16

Or (b)

Αν. θέλεις τι μείζον ἢ κατακτεῖναί μ' ἐλών;

Κρ. ἐγὼ μὲν οὐδέν· τοῦτ' ἔχων ἅπαντ' ἔχω.

Αν. τί δῆτα μέλλεις; ὡς ἐμοὶ τῶν σῶν λόγων
ἀρεστόν οὐδέν, μηδ' ἀρεσθείη ποτέ·
οὕτω δὲ καὶ σοὶ τὰμ' ἀφανδάνοντ' ἔφυ.
καίτοι πόθεν κλέος γ' ἂν εὐκλεέστερον
κατέσχον ἢ τὸν αὐτάδελφον ἐν τάφῳ
τιθείσα; τούτοις τοῦτο πᾶσιν ἀνδάνειν
λέγοιτ' ἂν εἰ μὴ γλῶσσαν ἐγκλήοι φόβος.
ἀλλ' ἢ τυραννὶς πολλά τ' ἀλλ' εὐδαιμονεῖ
κᾶξεστιν αὐτῇ δρᾶν λέγειν θ' ἂ βούλεται.

Κρ. σὺ τοῦτο μούνη τῶνδε Καδμείων ὀράς.

Αν. ὀρώσι χούτοι, σοὶ δ' ὑπίλλουσι στόμα.

Κρ. σὺ δ' οὐκ ἐπαιδῆ, τῶνδε χωρὶς εἰ φρονεῖς;

Αν. οὐδέν γὰρ αἰσχροὺς τοὺς ὁμοσπλάγχθους σέβειν.

SOPHOCLES *Antigone* 497–511

Or (c)

ὄρων οὖν ἐγὼ τὸν Μενέλαον κατηφῆ πάνυ τῶν ἑαυτοῦ μεμνημένον, τὸν δὲ Κλεινίαν ὑποδακρύνοντα μνήμη Χαρικλέους, βουλόμενος αὐτοὺς τῆς λύπης ἀπαγαγεῖν, ἐμβάλλω λόγον ἐρωτικῆς ἐχόμενον ψυχαγωγίας· καὶ γὰρ οὐδὲ ἡ Λευκίπη παρῆν, ἀλλ' ἐν μυχῶ ἐκάθευδε τῆς νηός. λέγω δὲ πρὸς αὐτοὺς ὑπομειδιῶν· “Ὡς παρὰ πολὺ κρατεῖ μου Κλεινίας· ἐβούλετο γὰρ λέγειν κατὰ γυναικῶν, ὥσπερ εἰώθει. ῥᾶον δ' ἂν εἴποι νῦν ἦτοι, ὡς κοινωνὸν ἐρωτος εὐρών. οὐκ οἶδα γὰρ πῶς ἐπιχωριάζει νῦν ὁ εἰς τοὺς ἄρρενας ἔρας.” “Οὐ γὰρ πολὺ ἄμεινον,” ὁ Μενέλαος ἔφη, “τοῦτο ἐκείνου; καὶ γὰρ ἀπλούστεροι παῖδες γυναικῶν, καὶ τὸ κάλλος αὐτοῖς δριμύτερον εἰς ἡδονήν.” “Ποία δριμύτερον,” ἔφην, “ὃ τι παρακῦψαν μόνον οἴχεται, καὶ οὐκ ἀπολαῦσαι δίδωσι τῷ φιλοῦντι, ἀλλ' εἶοικε τῷ τοῦ Ταντάλου πόματι; πολλάκις γὰρ ἐν ᾧ πίνεται πέφευγε, καὶ ἀπῆλθεν ὁ ἐραστής οὐχ εὐρών πειν· τὸ δὲ ἔτι πινόμενον ἀρπάζεται πρὶν ὁ πίνων κορεσθῆ. καὶ οὐκ ἔστιν ἀπὸ παιδὸς ἀπελθεῖν ἐραστήν ἄλυπον ἔχοντα τὴν ἡδονήν· καταλείπει γὰρ ἔτι διψῶντα.”

ACHILLES TATIUS *Leucippe and Clitophon* II 35

END OF PAPER